

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 4 жовтня 1980 року

№ 119 (2847).

Ціна
2 коп.

Тиждень лектора

Знаменний події 60-річчю промови В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу присвячений Всесоюзний тиждень лектора, що почався 2 жовтня. У комсомольських організаціях відбудуться зустрічі з ве-

теранами партії і комсомолу, правофланговими передз'їздовського соціалістичного змагання, лекції, бесіди, заняття народних університетів про ленінську ідейно-теоретичну спадщину молоді. Про виконання юнаками і дівчатами країни заповітів В. І. Леніна, про їх ударні діла по гідній зустрічі XXVI

з'їзду КПРС піде мова на суспільно-політичних читаннях, організованих у трудових і навчальних колективах, в будинках і палацах культури. У заходах всесоюзного тижня лектора візьме участь майже 400-тисячний актив лекторських груп комітетів комсомолу.

[ТАРС].

ПІСЛЯМОВА ДО ПОЛІТЗАНЯТЬ

Здійснюється мрія вождя

НІНЧИЛАСЯ зміна, а через десять хвилин робітники вже сиділи в червоному нуточку. І з першими словами пропагандиста гуртка «Молодь та ідеологічна боротьба» Е. С. Владиславського слухачі думками перенеслися у той день, коли вийшли на суботник, присвячений XXVI з'їздові КПРС.

Незвичайний то був день для молоді заводу «Цукрогидромаш». Хлопці і дівчата дали слово перевиконати змінне завдання на 20 процентів. За годину до закінчення суботника поплилася «блискавка», в якій сповіщалося: формування уне справилося із завданням на 130 процентів.

Нині здійснюється передбачення і разом з тим пристрасна мрія Володимира Ілліча Леніна про те, що мільйони радянських людей — робітники, селяни, інтелігенти — досягнуть рівня свідомості свого марксистсько-ленінського авангарду, а ідеї і мораль партії стануть ідеями і мораллю трудящих мас. Праця молоді «Цукрогидромашу» на суботнику — лєсраве підтвердження цього. Адже день той для юнаків і дівчат підприємства був не рядовим — вийшли працювати, щоб ділом — ударною працею розмахом соціалістичного змагання підтримати політику Комуністичної партії — випробуваного авангарду радянського народу, натхненника і організатора наших перемог.

Тема першого заняття: «Ленінська Комуністична партія — розум, честь і совість нашої епохи». Слухачі добре підготувалися до розмови. Сторінка за сторінкою розкривається перед ними історія партії, йде мова про її засновника і організатора В. І. Леніна. СЛУХАЧ Віктор Гасаненко — слюсар. За два місяці до заняття отримав партійний квиток. Із захопленням юнак зустрічався з лекцією про те, що навчання в системі комсомольської політосвіти починається з теми про ленінську Комуністичну партію. Відтоді як прийшов Віктор на виробництво, він на практиці переконався, що КПРС, озброєна марксистсько-ленінською теорією, з честю виконує роль керівної і спрямовуючої сили радянського суспільства, відчув турботу партії про розвиток промисловості, зокрема свого заводу. З початку п'ятиріччя помітно змінився верстатний парк підприємства, а випуск продукції збільшився в 1,8 раза. І це тільки за неповних п'ять років!

Потреба країни в продукції заводу зростає. І знову як такі — слухачі наголошують на роботі КПРС — невдоволя за містом починається будівництво нових корпусів заводу. А поки що молоді робить усе для підвищення ефективності виробництва. Всі слухачі гуртка — ударники кому-

ністичної праці, беруть активну участь у громадській роботі. Олександр Воронцов — комісар педагогічного загону середньої школи № 11, Микола Фоменко, Світлана Табурчан, Тамара Подішук, Ганна Чернига, Сергій Зайцев — агітатори. Серед молодих робітників утверджуються справді колективні відносини, відносини дружби, взаємодопоміжки і співробітництва. Така вже особливість нашого соціалістичного суспільства. Кожен робітник живе з твердою впевненістю в майбутньому, кожен прагне підняти своєму народові, партії найвище — досвід, майстерність, ситуативизм, кожен гартує підтримку політику партії. А молоді заводчанки — фрезерувальниця Сергій Зайцев, токарь Станіслав Гарашенко, інженер-технолог Михайло Портний, як і Віктор Гасаненко, вступили в ряди КПРС. ПРОПАГАНДИСТ підкреслює, що основна мета зовнішньої політики КПРС — забезпечити радянському народові, нашим друзям можливість жити і працювати в мирній обстановці. Згуртованість навколо партії, чітке виконання її завдань — ось напрямки, якими, на думку слухачів, потрібно йти молоді. І ще одне: країна капіталістичного світу ніколи не вдасться з СРСР і країнами соціалістичної співдружності розмовляти з позиції сили. Запорукою цьому — одностайність у підтримці політики партії всіма радянськими людьми, їхня зростаюча творчість у виконанні завдань КПРС. Вагомо сказати про це, про свою активну життєву позицію на першому політзанятті молоді трудівники заводу «Цукрогидромаш». А на практиці молоді підтверджують свою позицію ділами трудовими.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

У ГУРТКУ комсомольської політосвіти «Молодь про партію» ковалася ко-пресового цеху «Червоної зірки» — двадцять один слухач. Це в основному хлопці та дівчата до 20 років, які тільки вступають у доросле життя. І вони вірять, що заняття допоможуть їм швидше знайти себе, утвердитися в робітничому колективі. Пропагандистом тут спілкачка, заступник секретаря комсомольської організації цеху Тетяна Медяник.

Ще недавно Тетяна сама була слухачкою гуртка комсомольської політосвіти. Потім два роки навчалася в університеті марксистсько-ленінської будівництва політосвіти обласного комітету партії. Своєю учителькою на пропагандистській ниві вважає комуніста, учасника Великої Вітчизняної війни С. П. Авраменка. Торік вона була заступником його, не раз заміняла протягом навчального року. Нині прийняла естафету пропагандиста від Сергія Петровича, і єлю-

ПОЧАТОК

годині її урок — перший самостійний. Ось вони, перші її слухачі. Зібрані в кімнати профкому. Юра Кадема, Олег Спілченко, Юра Кукуленко, Іра Гамула... Молоді слюсари, токарі, комплектувальники. Треба не просто прочитати їм лекцію. Треба, щоб їм було цікаво. Сергій Петрович не раз повторював: «Головне якомога менше сухості, канцеляризм в розмові, якомога більше живих, розумних прикладів. Людей більше цікавить те, що їм ближче».

Поведемо наше заняття у формі бесіди, — сказала Тетяна. Вона почала з того, які цікаві й змістовні теми вивчатимуть протягом року. Розкриваючи тему першого заняття, розповіла про партійну організацію заводу, про комуністів-робітників — терміста С. І. Рябова, електрика К. М. Добровольського. Вони обидва бригадири, наставники мо-

лоді цеху. Хлопці та дівчата знають їх і поважають. Тетяна розповідала про політику партії в різних сферах господарського й міжнародного життя; про боротьбу за мир і співробітництво між народами. Як знаходиться пропагандистський контакт з аудиторією? Певно, що це залежить від змісту матеріалу. Форми його подачі нарешті — від особистості самого ідеологічного працівника. І ось поволи на обличчях хлопців і дівчат з'являється вираз зацікавленості, у них знаходяться запитання, і запитання, як то кажуть, «набирає обертів».

Перше заняття в системі комсомольської політосвіти закінчилося. Вона було початком нового навчального року для всіх слухачів, а для комсомолки ковальсько-пресового цеху заводу «Червоної зірки» Тетяни Медяник — ще й першим кроком на шляху ідеологічного працівника, пропагандиста. Тож щасливої путі!

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

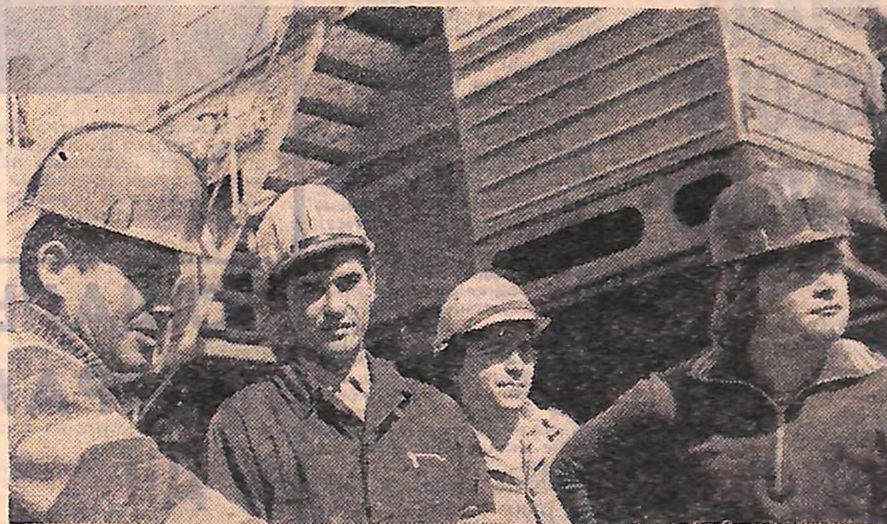
ТОРЖЕСТВО РАДЯНСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ

СЬОГОДНІ В РЕСПУБЛІЦІ ПРОВОДИТЬСЯ ЄДИНИЙ ПОЛІТДЕНЬ, ПРИСВЯЧЕНИЙ РІЧНИЦІ КОНСТИТУЦІЇ СРСР. Мета єдиного політдня — іскраво й переконливо показати торжество соціалістичної демократії, переваги нашого способу життя, сприяти дальшому підвищенню трудової і громадсько-політичної активності мас у бороть-

бі за успішне завершення десятиріччя п'ятирічки, гідну зустріч XXVI з'їздові КПРС. У трудових колективах і за місцем проживання населення, в навчальних закладах виступлять партійні, радянські, профспілкові й комсомольські працівники, депутати Рад, агітаційно-пропагандистські акти.

(Див. 2 стор.)

На початку нинішнього року рудник Петрівського рудоуправління Криворізького центрального гірничо-збагачувального комбінату стає відправляти сировину металургам Кривого Рогу. Лише протягом року її дадуть близько трьох мільйонів тонн. А з виходом на повну потужність на руднику видобуватимуть 9 мільйонів тонн залізної руди щороку.

Вилучившись у змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС трудівники рудника взяли підвищене зобов'язання — значно перевиконати завдання перших двох місяців наступного року. Багатьох послідовників знайшов тут почин екіпажу екскаватора Льва Яковича Роота. Суть ініціативи в тому, щоб шляхом економії часу на ремонті і

профілактиці техніки перевиконувати змінні завдання і до дня початку роботи з'їзду дати 3 тисячі кубометрів гірничої маси додатково.

У числі тих, хто першим підтримав цей почин, — комсомольське — молодіжний колектив екскаваторників молодого комуніста Віктора Калашнікіна.

Р. ЕПЕЙКИН.

На знімку: члени комсомольсько-молодіжного екіпажу екскаватора (справа наліво) Валерій МАКАРЕНКО, Микола КУМЛАН, Віктор КАЛАШНИК з передодом бригадиром, своїм наставником Львом Яковичем Роотом.

Фото автора.

ВОНИ ВИКОНАЛИ П'ЯТИРІЧКУ

ОДНИМ СЛОВОМ, ЕЛЕКТРОНІКА!

Й ДЕМО гомінким цехом заводу. Тут працює комсомольсько-молодіжна бригада Анатолія Малохатка. Люди в білих халатах схилилися над хитросмудними радіоприладами. Блимає голубе вічко осцилографа. Яскраве світло ламп надає цій картині якоїсь чіткості, контрастності. Чорнявий символічний хлопчик стихає, щось доводить, такій же симпатичній дівчині. В його руках — блок якогось радіопристрою, поруч — схема. Знайомимось. Це і є бригадир Анатолій Малохатко.

6-й цех — найбільший на заводі радіовиробів. Один із найважливіших, адже саме тут хитромудрі прилади набирають свого закінченого вигляду і якості. Тож тиша, що панує в приміщенні, оманлива. Як слід сигналу на вічку осцилографа, в ній пульсує напружена робітнича думка. Робота тут тонка, ювелірна, та як би мовити, звичайна ж, дуже відповідальна.

У нашій комсомольсько-молодіжній бригаді нині працює 14 чоловік, — розповідає Анатолій. — Сім із них — комсомольці. А взагалі ж усі молоді й завзяті. Змагаємось з ком-

сомольсько-молодіжною бригадою Володимира Оляничко. Ось тут, лоруч, робочі місця наших друзів-суперників...

Комсомольсько-молодіжна бригада — це різні молоді люди зі своїми нахилами, уподобаннями, смаками. Що ж їх здружує в міцний монолітний колектив, якому під силу великі завдання?

— У нас із цим просто, — продовжує бригадир, — бо ж більшість наших хлопців ішла на завод за покликанням. Радіосправа — це така цікава річ! Не уявляю собі сучасної людини, яка б не цікавилася нею. Адже нинішній вік — справді вік радіо.

Не тільки професія об'єднує їх. Відразу впадає в око такий заспокійливий, домашній затишок цього приміщення. Якось навіть незручно називати його сухим, офіційним словом «дільниця». Квіти на робочих місцях. Та всі різні — кожен приносить, які йому подобались. А там он біла стіна, — маленьке чудо — акваріум. Це вже Анатолій вигадав. За голубим силком вигравють кольорами плавці тропічних риб. Приходять хлопці на зміну і відразу ж сюди — як поживають

наші красуні? Здавалося б, дрібниці, а несправді — ні. Бо з таких ось дрібниць і складаються якісь зв'язки, що йдуть від людини до людини.

Твій завод — твій дім. Для хлопців з комсомольсько-молодіжною — це не просто слово.

Що працювати можуть по-ударному дружно, хлопці доводили на ділі не раз. Не даремно ж їм доверили виконувати спеціальне завдання — монтаж радіопаратури для Олімпіади-80 у Москві. І пишався цим, адже по праву вважають, що в успіху XXII Олімпійських ігор є їхня часточка.

Не перший рік бригада — одна з кращих на заводі. І не тому, що в ній працюють якісь особливі люди. Приходить сюди поповнення, як і в інші колективи, з професійного училища. Всього секрет у тому, як зустрічають новачка. Найперше — за ним закріплюють наставника. І не формально, не для «галочки», а для того, щоб, як каже бригадир, ознайомив, пояснив, навчив. Крім Анатолія, тільки його тезко Анатолій Пацюк та ще Валерій Єфремов і лишилися з того першого, 1973 року, складу бригади. Всі інші — молодші, прийшли пізніше. Тільки півтора року працює Ігор Довгополов з хлопцями, в став уже справжнім майстром, навчився робити свою справу, як кажуть у бригаді, «на рівні». Сьогодні він наймолодший, в настане час — сам навчатиме новачків.

(Закінчення на 3-й стор.)

ТОРЖЕСТВО РАДЯНСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ

«...Чим далі просуватиметься наше суспільство вперед по шляху до комунізму, тим повніше розкриватимуться відображені в новій Конституції величезні творчі можливості соціалістичної демократії — влади народу, влади в інтересах народу».

Л. І. БРЕЖНЕВ.

ВЛАДА ВСЬОГО НАРОДУ

ЗАГАДАЙМО слова В. І.

Леніна про те, що експлуататорський гад залишив нам у спадщину гостра недовіра мас до асоціального державного. Для подолання цього недовіра потрібні тривалі час і величезна наполегливість, говорив Володимир Ілліч і підкреслював, що це завдання під силу тільки Радянській владі. І зона з ним з честю справилася. Яскравим прикладом цього є активна участь багатомільйонних мас народу в управлінні справами держави і суспільства, у формуванні органів влади.

Так, у голосуванні на виборах до Верховної Ради СРСР 4 березня 1979 року взяли участь 99,99 процентів виборців, включених у списки. Для порівняння: на виборах до Конгресу США, які відбулися в лютому 1978 року, взяли участь лише 54 проценти виборців.

Хто входить до наших Рад?

О МІСЦЕВІХ Рад нашої області в листопаді 1980 року обрано 17 тисяч депутатів, у тому числі 160 до обласної Ради. В складі депутатів Рад 43,3 проценти членів КПРС, 48,8 — жінок, 32 — молоді віком до 30 років, 20,6 — членів ВЛКСМ, 26,2 — робітників, 47,4 проценти колгоспників.

Нині на найбільш важливих ділянках суспільного виробництва місцеві Ради створили 536 тимчасових депутатських груп і 423 пости.

З кожним роком збільшується число активістів, що працюють у Радах. Нині в області діють 24,5 тисячі громадських самодіяльних організацій (сільські, сулчівні, домові комітети, жіночі ради, добровільні народні дружини, товариські суди тощо). В них працює понад 211 тисяч активістів. Крім цього, при виконанні місцевих Рад народних депутатів створено 6 тисяч громадських комісій (адміністративні, у справах неповнолітніх, по використанню трудових ресурсів та інші), в яких працює близько 40 тисяч активістів.

До Верховної Ради УРСР обрано 650 депутатів. Серед них 204 робітники, 125 колгоспників, молоді до 30 років — 107 чоловік, безпартійних — 203, жінок — 234. Актив Рад нині становить в СРСР — понад 30 мільйонів чоловік, у республіці — близько восьми мільйонів. Ради є

втіленням дружби народів СРСР.

Серед народних обранців відомі всієї країні трудівники, депутати Верховної Ради СРСР: Герой Соціалістичної Праці, вибраний шахти імені М. Ізотова робітничого об'єднання «Артемівський» В. І. Довбиш, двічі Герой Соціалістичної Праці, лауреат Державної премії СРСР бригадир колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Новоукраїнського району Кіровоградської області, член ЦК Компартії України О. В. Гіалов, депутат Верховної Ради УРСР, двічі Герой Соціалістичної Праці, заслужений працівник сільського господарства, УРСР, завідувача молочно-товарною фермою колгоспу імені Леніна Лебединського району Сумської області М. Х. Савченко та багато інших. У сенаті ж США ви не знайдете жодного робітника.

В ЕЛИКЕ місце в житті радянського суспільства належить професійним спілкам. Сьогодні вони об'єднують у своїх рядах 126 мільйонів чоловік. Величезну роботу по вихованню, мобілізації молоді на виконання завдань будівництва нового життя веде комсомол. У розвитку соціалістичної демократії важлива роль належить трудовим колективам.

До постійно діючих виробничих нарад увіходять на заводах і фабриках 5,5 мільйона трудящих, а 3,2 мільйона чоловік — члени правління колгоспів.

Невід'ємною складовою частиною політичної системи розвинутого соціалізму є діюча в нашій країні система масового демократичного контролю, в якому бере участь понад 9,5 мільйона чоловік, у тому числі на Україні — майже 2,2 мільйона.

З прийняттям Конституції СРСР 1977 року почався новий етап у розвитку всього радянського законодавства. В єдиному руслі заходів, спрямованих на подальше вдосконалення соціалістичної демократії, — ряд найважливіших законодавчих актів: про регламент Верховної Ради СРСР, про Рад Міністрів СРСР, про прокуратуру СРСР, про Верховний суд СРСР, про народний контроль СРСР, а також Указ Президії Верховної Ради СРСР «Про організацію роботи з наказами виборців».

За роки п'ятирічки зміни відбулися не тільки в матеріальних можливостях ствердіння, а й у культурному рівні їхнього життя. Відповідно до політичних у нашій області відкрито 24 будинки культури та клуби, збудовано і реконструйовано 57 загальноосвітніх шкіл, 4 музичні школи. В Кіровограді з'явився ще один вуз — літній училище цивільної авіації. Тут навчаються юнаки з усіх географічних районів нашої країни.

За десять останніх років Ради народних депутатів прийняли до виконання 3250 тисяч наказів виборців, з них виконано 2950 тисяч.

Молода комуністка Любов ТЮТЮННИК (на знімку вона серед заводчан друга зліва) працює на Кіровоградському ремонтно-механічному заводі Укрремтресту. Як депутат Кіровоградської районної Ради народних депутатів має почесне і водночас відповідальне доручення — член комісії по вихованню молоді. Тим-то Люба завжди серед своїх ровесників, проводить із ними бесіди, читає їм лекції з морально-правової тематики.

Фото П. УМАНСЬКОГО.

СОЦІАЛЬНА ПРОГРАМА — В ДІЇ

СОЦІАЛЬНУ основу СРСР становить нерушимий союз робітників, селян та інтелігенції. В радянському суспільстві склалася соціально-політична та ідейна єдність усіх трудящих, усіх націй і народностей країни, провідною силою якої виступає робітничий клас.

РОБІТНИКИ становлять 61,8 проценти всього населення СРСР. Майже три чверті мають вищу й середню (повну й неповну) освіту. За соціальним становищем колгоспне селянство дедалі більше зближується з робітничим класом, а його спосіб життя та освітній рівень тепер мало чим відрізняються від міських. Працівники розумової праці налічуються близько 40 мільйонів чоловік.

Стирання істотних відмінностей між класами, містом і селом, розумовою і фізичною працею — один з найважливіших напрямів соціальної політики партії.

Соціалістичне суспільство створює всі умови для вільного розвитку всіх народів. На території УРСР живуть і трудяться представники більш як ста націй і народностей.

В СРСР неухильно поліпшуються умови праці, зростає добробут народу. 1965 року 4 проценти населення СРСР мали доход понад сто карбованців на місяць на члена сім'ї. Нинішнього року — близько половини населення. За цією цифрою — докорінне зрушення в рівні способі життя десятків мільйонів людей. Щороку в країні здається майже 1,9 млн. квартир, щодня 27 тис. чоловік поліпшують житлові умови.

До нових висот

Десята п'ятирічка — на фініші. Вона перевершує всі попередні за абсолютним приростом національного доходу, промислової продукції, асигнувань держави на проведення нових заходів по підвищенню добробуту народу, розвитку капітального будівництва, транспорту. Всі галузі народного господарства СРСР розвиваються динамічно й поступально.

КАПІТАЛЬНІ вкладення за 1976—1979 роки в цілому по країні перевищили 500 мільярдів карбованців, що дорівнює їхньому обсягові за всі роки дев'ятої п'ятирічки.

ЗА ЧОТИРИ роки будівництва СРСР одержали 423,3 млн. кв. метрів житлової площі. Це рівнозначно міському житловому фонду таких 10 областей, як Дніпропетровська.

ЗА 1976—1979 роки в СРСР одержано національного доходу на 323 мільярди карбованців більше, ніж за чотири роки дев'ятої п'ятирічки, а валової продукції промисловості — відповідно більше на 600 мільярдів карбованців.

В ЄДИНОМУ народногосподарському комплексі країни успішно розвивається економіка Української РСР. У республіці приріст національного доходу за 1976—1979 роки на 56,6 мільярдів карбованців більше, ніж за чотири роки дев'ятої п'ятирічки, валової промислової продукції — майже на 104 мільярди карбованців.

НЕУХИЛЬНО й послідовно здійснюється перетворення промислової основи сільського господарства. За останні п'ятиріччя

Тільки на державні кошти за роки п'ятирічки в нашій області збудовано 757 тисяч квадратних метрів житла, 13,4 тисячі сімей справили новосілля чи голішили житлові умови. Крім цього, споруджено 10 тисяч індивідуальних будинків, у тому числі 4 тисячі — в сільській місцевості. Заробітна плата робітників і службовців зросла на 14,7, а колгоспників — на 22,2 проценти.

ВЕЛИЧЕЗНА роль у підвищенні рівня матеріального добробуту і культури народу суспільних фондів споживання.

З цих фондів забезпечуються безплатне навчання та підвищення кваліфікації, безплатна медична допомога, допомоги, пенсії, стипендії, оплата щорічних відпусток, безплатних і пільгових путівок тощо. Витрати держави на кожного, хто вчиться, з розрахунку на рік становлять: у школі — понад 180 крб., у вузі — понад 1000 карбованців. (Довідка: у США студент мусить платити за навчання від 3 до 6 тис. доларів на рік).

У нашій області в 617 загальноосвітніх школах навчається майже 200 тисяч чоловік, їх виховують близько 13 тисяч педагогічних працівників.

(ДОВІДКА: свідоцтво про закінчення школи чи диплом у країнах капіталу ще не дають права на роботу. 1979 року у ФРН понад 100 тисяч випускників шкіл не змогли одержати ні роботи, ні місця учня. В розпачі 500 із них покінчили життя самогубством. У США аж до 1985 р. буде близько мільйона осіб з вищою освітою безробітних).

В СРСР діє 131 тисяча масових бібліотек. Торік видано книг та брошур загальним тиражем 1800 мільйонів примірників, а разовий тираж газет становив 172 мільйони примірників.

Величезні успіхи має Країна Рад у розв'язанні найважливішого із соціальних завдань — в охороні здоров'я трудящих.

Реалізація соціальної політики КПРС і Радянської держави розширює реальні можливості для застосування громадянами своїх творчих сил та обдаровань, для всебічного розвитку особистості.

Десять років капітальні вкладення в розвиток галузі — по всьому комплексу робіт — становили 359,6 мільярдів карбованців, що в 3,8 рази більше, ніж за всі попередні роки Радянської влади. На розвиток сільського господарства Української РСР за цей період направлено 57,6 мільярдів карбованців, що в 3,9 рази більше, ніж у попередньому п'ятиріччя. Тільки за чотири роки десятої п'ятирічки сільське господарство одержало 213,8 тисяч тракторів, 55 тисяч зернозбиральних комбайнів, 175,3 тисячі вантажних автомобілів та іншої сучасної техніки, понад 61,4 мільйона тонн умовних одиниць мінеральних добрив. Середньорічний обсяг пальної продукції галузі збільшився проти дев'ятої п'ятирічки на 9,5 проценти.

У результаті виконання завдань десятої п'ятирічки наша країна далеко піде вперед на всіх основних напрямках економічного й соціального розвитку. Запровадження плану розвитку нашої держави — могутній розмах всенародного соціалістичного змагання.

Зробивши норму свого життя конституційний обов'язок чесно трудитися на загальне благо, радянські люди сповнені рішучості втілювати в життя закони партії: «П'ЯТИРІЧЦІ — УДАРНИЙ ФІНІШ, ХХВІ З'ІЗДОВІ КПРС — ГІДНУ ЗУСТРІЧ!»

ВЕЛИКІ ПРАВА, ПОЧЕСНІ ОBOB'ЯЗКИ

Конституція СРСР закріплює найширші демократичні права і свободи радянських громадян у різних галузях економічного, політичного, соціального й культурного життя. Право на працю: радянські люди давно вже звільнені від безробіття і не знають тягот цього соціального лиха.

У капіталістичних країнах у наші дні налічується понад 18 млн. безробітних.

Конституція СРСР уперше закріплює право на охорону здоров'я і право на житло. В Радянському Союзі працюють понад 950 тис. лікарів — більше третини лікарів світу. Забезпечується безплатна медична допомога. (Довідка: у США рентген грудної клітки обходиться в середньому в 15 доларів, видання апендиксиса — в 1180. Через дорожнечу щодня в лікарнях не використовуються 200 тисяч лікарських ліжок. В СРСР на 100 тисяч чоловік припадає 1200 ліжок, у США — 665).

Нині в ранг конституційних зведено й права трудящих брати участь в управлінні суспільством, вносити свої пропозиції про поліпшення роботи державних органів та громадських організацій, а також право на охорону шлюбу і сім'ї, материнства і дитинства, сфери особистого життя честі і гідності особи.

Широкий комплекс прав і свобод радянської людини нині охоплює працю, відпочинок і освіту, її матеріальні й житлово-побутові умови, раціональне використання вільного часу та безперешкодний доступ до досягнень культури, наукової, технічної й художньої творчості.

Конституція СРСР установлює принцип єдності прав та обов'язків громадян.

Кожна радянська людина повинна насамперед дотримуватися Конституції СРСР та всіх наших законів, поважати правила соціалістичного співжиття, гідно нести високі звання громадянина СРСР. І для суспільства, і для особи життєво важливими є конституційні вимоги сумлінно працювати у вибраній галузі, берегти і зміцнювати суспільну власність, оберігати природу, історичні пам'ятки та інші культурні цінності народу. На благо суспільства і особи спрямоване й положення про те, що військова служба в рядах Збройних Сил СРСР — почесний обов'язок кожного громадянина. Сприяють розвитку дружби, співробітництва і зміцненню миру між народами — священний обов'язок кожної людини.

Радянська людина, господар своєї країни. Вона — єдиний творець могутності й багатства суспільства.

І відповідні положення Конституції трудящі нашої країни розглядають як вираз своїх життєвих інтересів, як положення, спрямовані на дальший розвиток соціалістичної демократії, зміцнення соціалістичної законності і правопорядку.

КОЛЕКТИВ Гайворонського об'єднання «Сільгосптехніка» на честь XXVI з'їзду КПРС взяв підвищені соціалістичні зобов'язання: завершити річну виробничу програму до 24 грудня, до кінця року додатково до плану надати послуг колгоспам на три тисячі карбованців, перевезти транспортом райсільгосптехніки 205 тисяч тонн вантажів.

У здійсненні цих зобов'язань чималу роль відіграють комсомольці, яких в об'єднанні п'ятдесят. Більшість з них сумлінно працює в автотранспортному цеху. Значною мірою від них залежить

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

успіх колективу. Про крадіж водіїв йшла мова в доповіді секретаря комсомольського бюро Миколи Гордієнка на звітно-виборних зборах. Добре потрудилися вони на цюгорічних жнивах, сумлінно працюючи відзначаються на перевезенні цукрових буряків. Іван Вітюк, наприклад, під час жнив доставив на хлібоприймальний пункт 418 тонн зерна. На рахунку у Григорія Сугауського — 374 тонни перевезеного хлі-

КРИТИЧНО, ПО-ДІЛОВОМУ

ба, 150 тонн кореня. 110 тонн цукрових буряків перевіз на завод Сергій Заведій. Серед передовиків — токарь Михайло Рябовалик, слюсар-монтажник Віктор Чемериця. Михайла Новицького та Миколу Килимника, як кращих водіїв, комсомольська організація рекомендувала в члени КПРС.

Трудові здобутки молоді були б вагомішими, якби комсомольська організація зуміла краще організувати соціалістичне

змагання. Чому б, наприклад, не об'єднати водіїв у комсомольсько-молодіжні бригади? Можна щоденно випускати інформатори, які б повідомляли про правопланових змагання і про тих, хто відстає.

Розгортання трудового суперництва сприяло б зміцненню трудової дисципліни, як і поліпшенню організації політичного навчання. Ефективно впливає на зміцнення дисципліни праці, піднесення її

продуктивності «Комсомольський прожектор», що за його випуск відповідає Микола Притуляк. На його сторінки потрапляли порушники дисципліни, не сумлінні молоді працівники. Жаль, що «Комсомольський прожектор» виходив рідко і вивішувався в майстернях, де його бачили тільки ремонтники.

Комсомольській організації належить проаналізувати недоліки, критичні зауваження, пропозиції, які були висвітлені на збо-

рах — значно поліпшити організаційну і виховну роботу, ширше розгорнути соціалістичне змагання на честь XXVI з'їзду КПРС, підносити політичну і трудову активність молоді в боротьбі за виконання планів і зобов'язань. Так вирішили комсомольці на зборах. Дуже добре, що розмова відбулася відверто, самокритично.

Обрано новий склад комсомольського бюро. Його знову очолив Микола Гордієнко.

Н. ЗЕМНОРІЙ,
студентка факультету журналістики Київського держуніверситету.

ОДНИМ СЛОВОМ, ЕЛЕКТРОНІКА!

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

Нещодавно одержали листа від Дмитра Васильєва. Читали його разом, тут же, в цеху. «Через місяць-другий, — писав Дмитро, — звільнюся в запас. Хочу знову працювати в

нашій бригаді. Так що чекайте...»

Тимчасово залишив бригаду й Павло Кучер. Він — заочник, навчається в Одеському технікумі зв'язу, зараз на сесії. Незважаючи на свою визначну майстерність, хлопці й далі вчать. Дехто само-

тужки, а дехто, як Павло, — у спеціальних учбових закладах.

Десята п'ятирічка закінчилася для бригади Анатолія Малюхатка ще рік тому — виконали її до дня 60-річчя комсомолу України. Відтоді не збавляли темпів роботи.

Недарма ж узяли на честь XXVI з'їзду КПРС підвищені соціалістичні зобов'язання — річний план упорати до 7 листопада цього року, а завдання першого кварталу наступного — до дня відкриття партійного форуму. Цифри виробничих зведень переконливо свідчать, що ударний графік бригада виконує. Виробничий план серпня перекириває більш як у півтора рази, більше

плану здає виробів і у вересні.

— Тепер, наприкінці місяця, — каже Анатолій Малюхатко, — ми працюємо особливо напружено. Бо незабаром будемо підбивати підсумки своєї роботи за вересень. А втім, уже тепер можна сказати, що завдання ми перевиконуємо. За це ручаємось...

Лишається позаду заводська прохідна. Виробнич-

тво з його законами. Десь там щохвилини, щогодини народжуються складні, сучасні пристрої. Електроніка! І раптом з особливою теплою подумалось про той голубий акваріум біля стіни виробничого приміщення. Неначе ще одне свідчення того, що тут працюють красиві люди.

С. ПЕТРОВ.

ЗАВТРА — ДЕНЬ УЧИТЕЛЯ

За календарем цей день — у першу неділю жовтня. В шкільному розкладі — шість днів у тиші. В біографії самого вчителя — немає вихідних і канікул. Звичайно, якщо він — справжній учитель.

Подивіться на цей знімок. На ньому — вчитель та учні. «Останній урок. Для хлопчиків і дівчаток 6«В» класу десятирічки № 16 м. Кіровограда це один шкільний день закінчиться через 45 хвилин. А для молоді вчителів російської мови і літератури, класного керівника Марини Валентинівни Самарцевой з дзвінком на перерву шкільний робочий день не закінчиться. Він триватиме роками. Фото В. ГРИБА.

Три сестри

...Почаєся урок. Світлана Василівна стоїть біля столу, уважно дивиться на своїх учнів.

— Діти, запишемо умову задачі...

Задачу записано. Учні приступили до роботи. Світлана Василівна проходить рядами парт, і задоволення усмішка появляється на її обличчі, в очах — радісні вогники: все гаразд, п'ятикласники розв'язують задачу правильно.

Математика! Хто сказав, що це — наука суха, якщо в ній пульсує життя Батьківщини!

...Ще в школі Світлана захопилася математикою, мріяла й сама стати педагогом...

У вчителя історії Василя Митрофановича Швеця — три дочки: Світлана, Ася і Леся. Росли, виросли в середній школі. А батько дедалі частіше думав про те, аби мали дівчата міцні знання, аби пішли в життя добре підготовленими. На сімейних радах не раз велася розмова про майбутні шляхи

дівчат. І всі три, наче змовились, твердили одне: станемо й ми вчительками! Найстарша, Світлана, впевнено складала екзамени в Кіровоградський педагогічний на фізмат. За нею через рік до Полтавського педуні подався Ася, на біологічний факультет.

Найменша, Леся, з книжкою не розлучалася: ні в школі, ні вдома. Закохана в літературу, в поезію, чорноока дівчинка-мрійниця ще у восьмому класі, під час анкетування, таємно і ясно написала:

— Піду на філологічний. Пригадає Леся перший вступний екзамени в інститут.

Традиційний твір. Якщо хочете бути філологами, доведіть, що знаєте, любите, шануєте слово! Ось і теми на дощі. Всі вже пишуть, а до неї підходить викладач:

— Чому ви усміхаетесь, дівчино? Розгубилася?

— Теми дуже подобаються, роздумую, яку брати.

Написала, перемогла...

Нині на третьому курсі. А Світлана та Ася вже два роки у вирі шкільного життя.

Здійснилася найзаповітніша мрія Світлани Швець — вона вчителька. І працює у своїй же рідній школі. Без школи, учнів, щоденних турбот, хвилювань вона себе не уявляє.

Б'є, пульсує життя: на уроках, у позашкільний час. Отак живе, сток трудиться й викладач біології Ася Василівна Швець. Адже ця наука не можна відірвати від турбот про рідну природу, від боротьби за врожай, за щастя людини, за розквіт країни.

А студентка Кіровоградського педагогічного інституту Леся Швець іще вчиться. Багато читає. На зустрічі з улюбленими письменниками Олесею Гончаром та Борисом Олійником слухала, вбирала у своє серце кожне їхнє слово. Щоб потім понести їх, слова, учням, дітям. І має Леся мрію, як і Світлана, — вернутися в рідну школу, що дала їй знання, путілку в життя.

М. СТОЯН.

с. Панчеве, Новомиргородський район.

ТАМ, ДЕ ПАНУЄ КАПІТАЛ

БІЛЬШІСТЬ бензоколоннок на авеню Вандекіндер у південній частині Брюсселя закрита у вихідні дні. Але на одній з них щосуботи робота не припиняється. Молода людина в поношених штанах і ковбойці продає бензин, мисе вручну машини, підмітає територію перед бензоколонкою. Це — студент. Звуть його Жан-Клод. Щонеділі ж він працює продавцем у розташованій поблизу булочній. Він змушений підробляти, щоб мати можливість продовжувати заняття в столичному університеті.

Доля Жан-Клода — типова для тисяч молодих бельгійців. Вони дуже хочуть учитися, але у них немає для цього грошей. На багатьох пожевлених вулицях Брюсселя можна бачити хлопців і дівчат, які на гітарах, банджо та інших інструментах виконують мелодії знайомих шлягерів, щоб заробити хоч трохи на життя і продовження занять у вузі.

Перед бельгійською молоддю стоять складні й важкі проблеми, розв'язати які при існуючому соціальному ладі практично неможливо. Це, в першу чергу, безробіття. З 305 тисяч офіційно зареєстрованих у країні «зайвих людей» 110 тисяч — юнаки і дівчата віком до 25 років, у тому числі близько 10,5 тисячі — випускники вищих учбових закладів.

Вони роками оббизають пороги біржі праці, різних державних установ і приватних компаній у пошуках заробітку. Щастя усміхається далеко не кожному.

ПОРОЧНЕ КОЛО

За повідомленням газети «Драпо руж», молоді спеціалісти з дипломами інженерів часто-густо працюють продавцями і підсобними робітниками.

Тим часом без вишньої освіти шанси на одержання роботи ще обмеженіші. «Сьогодні в Бельгії безперечно одне — ніякого майбутнього у молодій людині не може бути, якщо у неї немає диплома, немає спеціальності», — заявляє найбільша в країні буржуазна газета «Суар».

Однак «Суар» не дає відповіді на інше питання: як же молодій людині дістати потрібну спеціальність, якщо вона не може знайти роботу і у неї немає грошей для навчання? Та навіть якщо вона й знайде роботу, то буде першим кандидатом на звільнення, оскільки на ринку праці — безліч досвідчених і кваліфікованих робітників. І знову коло замкнулося...

«Проблема зайнятості — найголовніша з усіх, які стоять перед молоддю 80-х років. Пошуки роботи стали нині одержимою, нав'язливою ідеєю, яка відсуває на другий план усі інші», — визнає газета «Лібер бельжик».

Безвихідність породжує апатію, озлобленість. Са-

ме в цьому бачать місцеві соціологи коріння зростаючої злочинності в країні. Про масштаби правопорушень серед молоді красномовно говорить цифра, наведена газетою «Сітен»: на кожного суддю в середньому на рік припадає 1350 карних справ, пов'язаних із злочинами проти власності. Найхарактерніші їх види — збройні пограбування, контрабанда наркотиків, убивства.

Місцева преса б'є тревогу: в середніх школах процвітають наркоманія, алкоголізм, проституція. «Лібер бельжик» вважає, що ці злочини «завезено в Бельгію із Сполучених Штатів». Але це лише частка істини. Коріння ж зла криється в капіталістичній системі бельгійського суспільства, яке позбавляє молоді всяких перспектив. Звідси і озлобленість, і насильство, і навіть саможубства.

Проблема молоді в Бельгії обговорюється вже тривалий час. Ведуть дослідження соціологи. Їхні висновки публікуються в пресі. Багато з них закликають приділяти більше уваги молодим людям, допомагати їм у здобутті освіти і роботи. Але буржуазна держава неспроможна на що-небудь запропонувати молоді, щоб поліпшити її долю.

А. БАЛЕБАНОВ,
кор. ТАРС.

Брюссель.

УНІВЕРСИТЕТ — «НА ЗАСЛАННЯ»

ПАРИЗЬКИЙ муніципалітет вирішив не продовжувати контракт з університетом «Париж VIII» на арену території у Венсенському лісі. В результаті університет, де навчаються 32000 студентів, «демонтується» і перезодиться в паризьке передмістя Сен-Дені, в будинок, розрахований максимум на сім тисяч студентів. Будинки у Венсен-

ському лісі буде знесено бульдозерами.

«Робітничим університетом» називають «Париж VIII». Створений 1968 року, він широко відчинив свої двері для робітничої молоді.

Власті давно «мали зуб» на робітничий університет, вважаючи його «вогнищем непокорності», оскільки багато студентів університету додержувались лівих поглядів. Як підкреслює газе-

та «Оманіте», проти нього постійно велася боротьба. Йому виділяли значно менше коштів, ніж іншим університетам країни.

Відправка Венсенського університету «на заслання» викликала обурення французької демократичної громадськості, студентів, викладачів. Протести висловили також паризька федерація ФКП, навчальні ради і ректорати ряду інших університетів, генеральні ради департаментів «великого Парижа», муніципалітет Сен-Дені.

Р. СЕРЕБРЕННИКОВ,
кор. ТАРС.

Париж.

СВЯТО В ПІОНЕРСЬКОМУ ГАЛУСТІ

2 жовтня 1980 року в усіх піонерських дружинах області пройшла Всесоюзна піонерська радіолінійка під девізом «НА КОМУНІСТІВ РІВНЯМО КРОК».

НА АЗЕНЬКІЙ, жвавий ба-
рабанчик узав у руки
кленові палички — і зміг
розграти дзвінкий рі-
вний дріб.

Того дня було свято особ-
ливе — піонерське. Свято
всіх і кожного з нас. Не
біда, що ми давно вирости-
ли з шкільних формених ко-
стюмів і сукоць, з контроль-
них робіт і диктантів. Не
біда, що на роботу вже на-
двело галстуки інших
фахівців, усе одно «з піоне-
рів» не виростають школи.

Кожного з нас зігріпа-
ють піонерські вогнища
нашого дитинства навіть
тоді, коли ми їх не помі-
чаємо.

Отже, це одне свято в
червоному галстуці —
Всесоюзна радіолінійка

«На комуністів рівнямо

крок».
Історія піонерської ор-
ганізації — не тільки в
книжках про їх сьогодніш-
ні чинності, історія — в на-
городах піонерів 20-х. У ці-
лих піонерів 40-х. У
космічних стартах піонерів
60-х. В юних лєнінцях
80-х.

Багата знаменитими по-
діями і яскравими факта-
ми історія піонерської ор-
ганізації середньої школи
№ 11 м. Кіровограда. Це
засвідчують десятки то-
встезань рукописних фо-
ліантів, що ведуться з часу
заснування школи: «Герої
Жовтня поруч нас», «Ціли-
на і цілинники», «Історія
піонерської організації на-
шої школи». Весь збір-

ний матеріал — то резуль-
тат копіткої праці юних лє-
нінців дружини імені пер-
шої жінки-космонавта
В. Ніколаєвої-Терешкової.
Дбайливо бережуть шкільні
традиції хлопчики і дівчат-
ка: і те, коли щороку 12
квітня краєці піонерські ак-
тивісти підписують рапорт
про досягнуті успіхи і на-
правляють його Валентині
Володимирівні Терешковій;
і те, що в день народження
Всесоюдної піонерської ор-
ганізації імені В. І. Леніна
в школі обов'язково прихо-
дить у гості загін колишніх
учнів школи, піонерів 20-х
років, який очолює Зінаї-
да Матвіївна Завина. Злі-
туючи на Всесоюзній радіо-
лінійці про всі зроблені
справи, юні лєнінці взяли
мове, складне й відпові-
дальне завдання на честь

XXVI з'їзду КПРС: створи-
ти рукописну книгу «Гово-
рять делегати з'їзду».

А з яким захопленням
розповідають піонери про
сьогоднішній піонерський ді-
ла:

— Торік наш загін ліс-
тувався зі своїми заочними
друзями з міста-героя По-
боросейська. Чимало ціка-
вих повідомлень ми наби-
рали і передали в шкільну
лєнінську кімнату. (Оля
Кабузан 6 «А» клас).

— Ми з великим інтере-
сом і натхненням готува-
лись і провели в школі
тиждень біології, російсь-
кої мови і літератури, ма-
тематичи. Кожен учень не
залишився осторонь... Приду-
мували найрізноманітніші
кросворди, ребуси, віктори-
ни, вшукували найоригі-
нальніші задачі і запитан-
ня. Найбільше потрудилися
Сергій Матвеев, Геня Ли-
сак та Юрко Оляков. Силь-
но вчилися боготі (Жанна
Горюхова, 5«В» клас).

— Наші друзі — уч-
ні першого «Б». Їх на-
вчає наша перша вчителька
Людмила Дмитрівна Талпа,
яку ми дуже поважаємо і

любимо. Швидко знайшли
спільну мову з її новими
вихованцями. Майже на
кожній перерві я зі своїми
подругами Ліною Снедін-
ською, Ірою Чорною, Олен-
кою Тарасенко бігаємо до
них. Читаємо книжки, за-
гадуємо загадки. А тепер
готуємось до свята черво-
ної зірочки. В день цього
свята першокласників при-
ймуть у жовтєніта. (Наталя
Попова, 4«Б» клас).

— Не розлучаємось зі
спортом. Недавно в школі
провели «Старті надій»
для учнів 4—5 класів. Не-
ремогли найкращі, та
найбільше призерів вияви-
лось у 5«В» класі — Сер-
гій Матвеев, Оксана Мазу-
ренко, Борис Дубовий, Ві-
та Букреева (Наталя Бори-
сєна, 5«А» клас).

— Піонерські роки. Вони
швидко пролітають, проте
залишаються в наших ду-
хах, у наших серцях. І хо-
ча ми, на жаль, давно ви-
росли з піонерської форми
і надвело галстуки іншо-
го фахівця, та ми світлоте-
м їм завжди.

Т. КУДРЯ.

2 жовтня державній системі профтехосвіти минуло 40 років.

В області існує 25 профтехучилищ, у яких навчається понад 12 тисяч учнів.

За чотири десятиліття на найважливіші промислові об'єкти, будови, в сільське господарство, на підприємства служби побуту готувало 150 тисяч молодих кваліфікованих спеціалістів.

СПОГАДИ, ЗУСТРІЧІ, ХВИЛЮВАННЯ

були на урочистому вечорі вшановування ветеранів системи профтехосвіти, котрий відбувся в Кіровоградському середньому і професійно-технічному училищі № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Герова.

Тут зібралися краєці з представників всіх училищ роки виробничого навчання Знаменського СРТУ № 3 і Д. Дубовику, майстрам

Кіровоградського ПТУ № 2 та Бобринецького сільсь-
кого профтехучилища № 2
В. П. Удовиченку і З. О.
Сивоніну. Усі вони віддали
рідним училищам, справі,
яку гідно виконують, по
25—30 років.

Багато з них свого часу
займали ці навчальні за-
клади і прийшли сюди пре-
дставити вже досвідченими
викладачами та майстра-
ми.

Для сім'ї Сивоніна праця
в системі профтехосвіти
стала традиційною сімей-
ною справою. Володимир
Карпович, його дружина і
два сини — Леонід та Ана-
стасій — не один рік тру-
дяться в четвертому Кіро-

воградському профтехучи-
лищі.

Із захопленням слухала
своїх старших товаришів
наставників Надія Пано-
ченко, двадцятирічний май-
стер виробничого навчання
Кіровоградського серед-
нього ПТУ № 8. Лише рік
тому вона сама закінчила
цей заклад, а нині секретів
малорної справи навчає ін-
ших.

На святковому вечорі
були присутні працівники
обласного управління
профтехосвіти, представ-
ники обкому комсомолу,
інших установ і громадсь-
ких організацій.

Т. БОРИСОВА.

КРИЛА НЕЗАБУТНЬОГО ВЕЧОРА

ЦЕ ВЕЧІР розкрили-
ся у квітах і піснях.
Цей вечір виповнив сту-
дентами, викладачами Кі-
ровоградського педінститу-
ту, представниками пар-
тійних і громадських ор-
ганізацій просторе
українського музично-
драматичного театру імені
М. Л. Кропивницького.
Цей вечір перетнув черво-

ну стрічку піввікового юві-
лею місцевого вузу...

Схвилювано звучить ви-
ступ ректора інституту
О. Є. Поляруша. Він роз-
повідає про історичні ета-
пи розвитку Кіровоградсь-
кого педінституту, називає
імена докторів і канди-
датів наук — випускни-
ків закладу. За п'ятдесят
років вуз випустив понад
22 тисячі працівників ос-
вітньої справи.

Зі славним ювілеем кіро-
воградців тепло привітав
міністр освіти республіки
М. В. Фоменко. Він вручив
групі викладачів урядові
нагороди і грамоти Міні-
стерства освіти УРСР.

Сердечно привітав усіх
учасників святкового ве-
чері зі славним ювілеем пед-
інституту секретар обкому
партії А. І. Погребняк.

Схвилювано прозвучали

виступи минулорічних ви-
пускників педінституту.

На крилах ювілейного
вечора дзвеніли пісні і вір-
ні святкового коширку,
даного силами учасників
художньої самодіяльності
педінституту. Тут же було
вперше виконано пісню
«Студентський меридіан»,
музику до якої написав
композитор Олександр
Пляченко (слова випуск-
ника педінституту, кірово-
градського поета Валерія
Гончаренка).

Квіти, щасливі усмішки,
схвилювані обличчя. Не-
забутні зустрічі. Спогади.
В цьому своєрідному календарі крилявся свят-
ковий настрій далекої
юності і застряглого ви-
сокого дня працівників на-
родної освіти.

Полудень віку. Юність і
зрілість. Ці два поняття
якнайкраще характери-
зують Кіровоградський дер-
жавний педагогічний інсти-
тут імені О. С. Пушкіна.

В. ВАСИЛЕНКО.

Переліт у соціалістичному змаганні серед пиль-
ників Тимчасового лісництва вдержують П. Р. Шве-
дул і В. П. Кожухар. Дев'ятимісячне завдання рубки
дерев вони виконали за вісім місяців і нині працюють
у радуюк останнього кварталу 1980 року.
На знімку: П. Р. ШВЕДУЛ і В. П. КОЖУХАР.
Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

Роман ПОПОВИЧ

Подяка

...І на сцену вийшли три
Музиканти-франти.
— Будем правду говорити:
Круний ми таланти...
Потягли вони утрьох
Довгими смічками.
Хтось одразу зойкнув:

«Ох...»
Заскрипіли зубами.
За годину — де, за вік! —
Стіхла серенада.
В залі оплески і крик,
Всі скандують радо:
— Ой, спасибі, мастаки!
Не за те, що грали,
А за те, що все ж таки
Грати перестали!

Не на тих натрапив

Ревізор — в магазині:
— Здрастуйте,
— будь ласка! —

А директор (хитрий він):
— Прошу до ковбаски.
Відпочиньте, прошу вас,
Ви ж таки з дороги...
Я усі ревізії
Починав би з цього.
Пообідайте? Ну ще ж?
Ми ніяк не проти.
Нам гостинність отака —
Стимул до роботи.
Пообідали. — Так, так...
І за діло сіли.
А директор-неборак
Став як глина білий.

Береже фігуру

Бегемота Лось питає:
— Чом ти гир
не піднімаєш?
Потренуйсь на стадіоні —
Вийдеш сміло в чемпіоні.
— Я ж, ти знаєш Бегемота,
Як візьмусь — роблю
до поту.

Тож боюсь. Бо можу
з дуру
Зіпсувати собі фігуру.

Ясени винуваті

ЖАРТ

Не клени,
Не жени,
Люба, з хати.
То вони,
Ясени,
Винуваті.
То вони
Восени
Шепотіли:
«Глянь, вопа,
Як весна:
Гарна, мила!»
З бігом днів
Я згорів,
Оженився!
Чи тужу?
Не скажу:
Закрутився!

ПОГОДА

Удень 4 жовтня по
області і місту переба-
чається мінлива хмар-
ність, місцями невели-
кий дощ. Вітер захід-
ний 7—12 метрів на се-
кунду. Температура по-
вітря по області 8—13,
по місту 9—11 градусів
тепла.

За даними Українсь-
кого бюро погоди 5—6
жовтня — мінлива
хмарність, місцями ко-
роткочасний дощ. Вітер
змінний напівнічний 2—7
метрів на секунду. Тем-
пература повітря вночі
2—7 градусів тепла, на
поверхні ґрунту замо-
розки, вдень 10—15
градусів тепла.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

НАСТАЛА ОСІНЬ, ЧУДОВА ПОРА ДЛЯ ВІДПОЧИНКУ
ТА ПОДОРОЖЕЙ.

БЮРО МІЖНАРОДНОГО МОЛОДІЖНОГО ТУРИЗМУ
«СУПУТНИК» ОБКОМУ ЛКСМ УКРАЇНИ ПРОПОНУЄ
ВІДПОЧИТИ В МІЖНАРОДНИХ МОЛОДІЖНИХ ТАБО-
РАХ:

«Березовая роща»

м. Іваново

«Юність»

м. Мінськ

«Спутник»

м. Сочі

«Золотое руно»

м. Тбілісі

— з 13 по 30 жовтня (вартість
путівки — 106 крб.).

— з 18 жовтня по 4 листопада
(вартість путівки — 108 крб.).

— з 17 листопада по 4 грудня
(вартість путівки — 106 крб.).

— з 1 по 16 грудня (вартість
путівки — 95 крб.).

У Москві з 13 по 17 жовтня ви можете ознайомитися
з історичними й культурними пам'ятками столиці, огля-
нути олімпійські об'єкти. Вартість путівки — 68 крб.

Захоплюючи подорож по Дунаю з відвіданням НРБ,
СФРЮ та УНР ви можете здійснити з 16 по 25 листопада.

З питаннями щодо придбання путівок звертатися в
райком, міськомі комсомолу, а також в обком
ЛКСМУ, бюро ММТ «Спутник». Телефон: 2-80-79,
2-54-24.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському ладі, кс.

БН 00342

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ
пропаганди — 2-45-36; відповідальний
секретар, відділ учнівської молоді —
2-46-87; відділ комсомольського життя,
відділ військово-патріотичного вихо-
вання та спорту — 2-45-35; фотолabo-
раторія — 2-56-65; нічна редакція —
3-63-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61107.

Зам. № 400.

Тираж 54000.